

^१लयः, लापः-लालः-लीनः, लिलीषुः, लिलापयिषुः, लेल्यः-लेलियः;
 लेतव्यम्-लातव्यम्, लापयितव्यम्-लालयितव्यम्-लीनयितव्यम्, लिलीषितव्यम्,
 लेलीयितव्यम्;
 लयनीयम्-लानीयम्, लापनीयम्-लालनीयम्-लीननीयम्, लिलीषणीयम्,
 लेलीयनीयम्;

^२ईषल्यः-दुर्लयः-सुलयः;
 लीयमानः, लाप्यमानः-लाल्यमानः-लीन्यमानः, लिलीष्यमाणः, लेलीय्यमानः;
 लयः, लापः-लालः-लीनः, लिलीषः, लेलीयः;

लातुम्-लेतुम्, लापयितुम्-लालयितुम्-लीनयितुम्, लेलीयितुम्;

^३लीनिः, लापना-लालना-लीनना, लिलीषा, लेलीया;
 लयनम्, लानम्, लापनम्-लालनम्-लीननम्, लिलीषणम्, लेलीयनम्;
 लीत्वा, लालयित्वा-लापयित्वा-लीनयित्वा, लिलीषित्वा, लेलीयित्वा;

^४विलाय-विलीय, विलाप्य-विलाप्य-विलीन्य, विलिलीप्य, विलेलीय;
 लायम् २ लीत्वा २, लापम् २-लालम् २-लीनम् २, }
^५जतुविलायं विलिल्ये, लापयित्वा २-लालयित्वा २-लीनयित्वा २, }
 लिलीषम् २, } लेलीयम् २;
 लिलीषित्वा २, } लेलीयित्वा २.

(1493) “ली द्रवीकरणे” (X-चुरादिः-1812. सक. अनि. उभ.)

आधृषीयः । तेन णिज्विकल्पः ।

‘यौ द्रवीकरणेऽनात्वे लीनयेल्लाययेल्लयेत् ॥ (१४-१-१) ‘विलीय’ इत्यत्र

१. पचाद्यचि रूपमेवम् । ‘निमिमीलियां खलचोरात्वं न’ (वा. 6-1-51) इत्यत्र
 ‘अच्’ इत्यनेन पचाद्यचोऽपि ग्रहणमिति पदमञ्जरी ।
२. अत्रापि खलप्रत्यये आत्वं न । (०१-३-१) ‘विलीय’ इत्यत्र
३. ‘ऋत्वादिभ्यः—’ (वा. ३-३-९४) इति क्तिनस्तकारस्य नकारः ।
४. ‘विभाषा लीयतेः’ (6-1-51) इति ल्यपि आत्वविकल्पः । आत्वपक्षे विलाय
 इति, आत्वाभावपक्षे विलीय इति च रूपद्वयम् ।
५. ‘उपमाने कर्मणि च’ (३-४-४५) इति णमुल् । ‘कषादिषु—’ (३-४-४६) इति
 यथाविध्यनुप्रयोगः ।